

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotila: Mgr. Jitka Paitlová, Ph.D.

Práci předložila: Lucie Kadlecová

Název práce: Problém poznání v pojetí Davida Huma

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce – „analyzovat epistemologické úvahy novověkého filosofa Davida Huma v kontextu koncepcí Johna Locka a Immanuela Kanta“ (s. 1) – byl zcela a úspěšně naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka začíná svoji práci výkladem hlavních pojmů teorie poznání Johna Locka (ideje, vrozené ideje, jednoduché a složité ideje), přičemž se jí daří zorientovat v Lockově dosti komplikovaném členění, které znázorňuje ve vlastní přehledné tabulce (s. 9). V kapitole 1.4. pak shrnuje Lockovy hlavní teze a naznačuje, jak se jimi nechal ovlivnit David Hume. Centrální 2. kapitola je věnována rozboru teorie poznání Davida Huma, kdy autorka jednotlivé pojmy (imprese, ideje, zákony asociace) systematicky vykládá opět s pomocí vlastní názorné tabulky (s. 18). Nadto se zde podrobně zabývá problémem kauzality (kapitola 2.4.) a obecnějším skeptickým charakterem Humovy teorie poznání (kapitola 2.5.), čímž její práce získává zajímavý a specifický charakter i pro následující argumentaci, kdy autorka shrnuje hlavní Humovy teze (kapitola 2.6.) a plynule přechází k výkladu teorie poznání Immanuela Kanta, jemuž je věnována poslední, 3. kapitola. Zde jsou vysvětleny hlavní rysy a pojmy Kantovy teorie poznání (kopernikánský obrat, apriorní formy, hranice poznání), přičemž je třeba podotknout, že autorka se úspěšně popasovala s náročnou kantovskou terminologií. Nakonec se zaměřuje znovu na problém kauzality (kapitola 3.4.), který se v Kantově pojetí liší od Humova. Závěr pak představuje autorčinu velmi povedenou syntézu nejen hlavních rysů Humovy teorie poznání, nýbrž nadto též i nuancí inspirace Lockem a důsledky pro Kanta.

Je třeba zdůraznit, že až na sporadické formulační nejasnosti (např. výklad citace na s. 15, první věta na s. 18, první věta na s. 30, citace na s. 30), se autorce podařilo toto složité téma uchopit nejen srozumitelně, nýbrž nadto i erudovaně (Kantova *Kritika čistého rozumu* není v seznamu literatury pouze pro okrasu, ale autorka s ní v textu skutečně pracuje) a dostatečně plasticky, k čemuž přispěla jednak práce s relevantní sekundární literaturou, jednak autorčina invence průběžně v textu porovnávat shody i rozdíly epistemologických koncepcí Johna Locka, Davida Huma a Immanuela Kanta.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je na velmi dobré úrovni, a to jak z hlediska gramatiky, tak stylistiky textu. Některé drobné formulační nejasnosti byly zmíněny výše. Formální stránka práce je v pořádku. Pouze u citace na s. 33 chybí odkaz.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je jednoznačně pozitivní. Studentka se mnou svoji práci pravidelně konzultovala a všechny mé návrhy a připomínky v práci poctivě zohlednila. Znovu proto konstatuji, že se jí toto složité téma podařilo zpracovat srozumitelně, erudovaně a plasticky. Zejména oceňuji to, že neprezentuje pouze Humovu kladnou inspiraci Lockem a Kantovu kritickou inspiraci Humem – jak to bývá často zjednodušováno –, nýbrž postihuje i jemnější nuance vztahů jednotlivých epistemologických koncepcí. Tato skutečnost se nejvýrazněji projevuje ve velmi zdařilém Závěru.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Nakolik silně (explicitně) je myšlenka že „nikdy nemůžeme poznat *skutečný* svět, pouze ten, který je nám dán skrze smysly“ (s. 25), obsažena u Huma jako jeho „skeptický závěr“ (s. 25) a nakolik je dána invencí interpretů, např. Parusnikové: „nacházíme se ve světě, který je naším epistemologickým konstruktem“ (s. 22); samozřejmě v souvislosti s Kantovým tvrzením o tom, že „nemůžeme nikdy poznat věc o sobě, nýbrž poznáváme jen jevy“ (s. 30)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): VÝBORNĚ

Datum: 9. 5. 2017

Podpis:

